

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10

mm

To smukke
Kjærlighedssviser.

Den første: *

Gustav og Karoline.

Den anden:

Sømanden og hans Pige.

Trykt og tilføjet i J. L. Sundts Bogtrykkeri.

Den første:

Gustav og Karoline.

O, modtag her min dyrebare Dulle
Sidste Hilsning fra mit Hjerte gaar,
Som i stille Løndom for dig sukke
:: Dg dig beandrer som en Helligdom. ::

Hulde Lina, jeg for dig ei dølger,
At din Dødest gjør mit Hjerte Sorg,
Dg min Barm af idel Elskov bølger
:: Indtil sidste Puls i Døden slaar

Elskovs Pensel tegned dig saa fager
Første Gang jeg dine Dine saa,
Dg i himmelsk Klarhed staar du malet
:: For mine Dine, hvor jeg gaar og staar. ::

Blot for dig mit Hjerte trofast banker,
Blot for dig jeg fatter Kjærlighed,
Blot for dig jeg øver mine Tanker,
:: Dg og Nat saa stilles du for mig. ::

Jeg mit Purpur og min gyldne Krone
Gjerne vilde bytte bort for dig.
Du er mig mer end Kongens gyldne Krone.
:: Om den end glindsede som Solen rød. ::

Men her i Kongegaardens høie Sale
Engstes Hjertet lidt af Sorgen klemte,
Dg en himmelsk Klarhed dig omstraale,
:: D, mit Hjerte slaar saa bølgende. ::

Hjttens Son, misund mig ei din Lykke,
Ejkont jeg staar ophøiet over dig;
Himlen skjenkte mig en bedre Lykke,
:: Som i Verden her blev nægtet mig. ::

Du dit Elskovs Valg kan frit bestemme,
Ingen Hindring dig i Veien staar,
Men jeg lyde maa til Lovens Stemme,
:: Jeg over disse Brændser ei tør gaa. ::

Men hist bag Graven der, hvor Alting smiler,
Der hvor Kristus intet Fortrin har,
Elskerbrændsen os tilfammen binder
:: Udi Evigheden til et Par. ::

Den anden:

Sømanden og hans Pige.

Dg kan du ikke mindes den allerførste Gang,
Da vi to kjendte bleve, det var i Norges Land:
Det var hos din Familie, alt paa en Bryllupsdag,
Da jeg dig monne spørge, og du mig svared ja!

Saa tog jeg mig en Hyre og reiste til Eng-
land Med Skibet „Tvende Søstre“, hvis Hjem var
Kristiansand, Dg som vi da udseilte, var alle glade
Maand, Thi Gud han os ledsaged' alt med sin høire
Haand.

En Ladning vi udlosted', en Ladning vi tog
ind, Saa begav vi os paa Veien at reise hjem igjen;
Dg som vi da monn' seile alt efter Guds Behag,
Kom hjem igjen til Norge den fjerde Juledag.

Vi ankrede paa Rheden og gjorde Seilet fast;
Vi sagde til vor Kaptein: vi gaa iland i Hast
Vi kan ei længer tøve, vi se de Piger smaa, Som
her paa Bryggen stande min Kjæreste ogsaa.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10

Hun hilste mig saa venligt og sagde til mig
saa; Velkommen skal du være hjem fra de Vølger
blaa, Velkommen skal du være, min allerbedste Ven,
Jeg har dig længe ventet udaf din Reise hjem.

Jeg havde været hjemme en otte Dages Tid,
Hos min uddalgte Pige og Kjæreste saa blid; Saa
fik jeg det at vide, at hun var mig utro, Hun havde
delt sit Hjerte og givet det til to.

Jeg dette ikke tro'de, men holdt for Noreri, Jeg
tænkte som de Andre, at Folk er falskelig; De ville
mig forføre med Snaf og søde Ord, Men jeg det
ikke tro'de om det saa vakte Nor.

Det var en Aften silde, ja silde var den Etund,
Jeg gik ud at spadserer alt i den grønne Lund. Saa
fik jeg der at skue en hollandsk Løitnant da, Han
beiled' til min Pige, og hun ham svared' — Ja.

Nu skal du nok saa spørge, jeg ej skal sørge
mer, men jeg skal drikke lystig, det skal du saa at se,
Ja, jeg skal drikke lystig af Ol og Brændevin, Og
saa mit Hjerte binde til en anden Pige sin.

En Ting jeg har at sige alt paa vor Skilks-
mis'dag, Som jeg ei maa forfølge, det er en vigtig
Sag: Den hollandske Løitnant reiste, den Pige stod
igen, Hun bliver aldrig Kone, men spotted af Enhver.

Og vil du have vide, hvem Bisen digtet har,
Jeg vil det ei forfølge, men sige rent og klart. Jeg
Rasmus Samsen heder, det er mit rette Navn, Jeg
og tilføjs mon fare, og er fra Christiansand.

~~~~~